

Тазкия дарслари (210-дарс) Уч нарса борки, ким уларни қилса...

ТАЗКИЯ
210-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф
роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур»,
«Рухий тарбия» 1-2-3-жузи
ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи
китоблари асосида бериб борилади.
Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун
китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 24.12.2022 2953

هَـرِّـيْـرِهْ يَبَّـأْ نَع
نَا: هَـنَعْ هَلْ لَّا يَضَر
يَبَّـنْ لَّا يَتَّـأْ لَجَر
هَـيْـلَعْ هَلْ لَّا يَلَّـص
:لْـأَقَفْ مَّـلَّـسْ وَ
أَـذِـلَّـمَعْ يَلَّـعْ يَنْـلُدْ

تُلَخِّدُهُ تَلْمَعُ
بَلَّاقٍ، هَنْجُلًا
أَلْهَلًا دُبْعَتُ «
أَيُّ شَيْءٍ هِبَ لِكِرْشُتِ
هَالِصًا مَيَّقُتِ وَ
يَدَوُّتِ وَ، هَبُّوتِ كَمَلًا
هَضُورُ فَمَلًا هَالِكُزَلًا
«نَأْضَمَرُ مَوْصَاتِ وَ
يَسْفَنُ يَدَلًا وَ بَلَّاقِ
يَلْعُ دِي زَا أَلِ هِدِي ب
لَاقِ يَلِّوْ أَمَلَفِ أَدَه
هَرَسُ نَمُ « : يَبْنُلًا

لُجْرَ يَلَا رُظْنِي نَأ
هَنْجَلَالَهَأ نِم
«أَذَه يَلَا رُظْنِي لَف
يِرَاخُبْلَاهَأ وَر
مَلْسُمُو

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Мени бир амалга далолат қилинги, уни қилсам, жаннатга кирай», деди. Ул зот:

«Аллоҳга ибодат қиласан ва Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан. Фарз намозни қоим қиласан. Фарз қилинган закотни адо этасан. Рамазон(рўзаси)ни тутасан», дедилар.

«Жоним қўлида бўлган Зот билан қасамки, бундан зиёда қилмайман», деди.

У қайтиб кетгач, Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Кимни аҳли жаннатдан бир одамга назар солиш хурсанд қилса, бунга назар солсин», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

نَبِّهِ لَلْاِذْبَعِ نَع
يِرْضِ اَعْلَاةِي وَاَعْم
يَلْصِي بِنَلْاِ نَع
مَلْسِ وِ هِيَلْعُ هَلْا
نَمُ ثَاَلِثُ « : اَق
مَعَطُ دَقْفُ نُهَلْعَف
نَمُ : نَامِي اَلْاِ مَعَط
هَنْ اَوْ هَذَحُ وِ هَلْاِ دَبْع
هَلْاِ اَلْاِ هَلْاِ اَلْ
هَلْاِ مَ اَلْكَزِي طَعَا وِ
اِهْبِ اَهْبِي ط
اهْبِي اَرِ ، هَسْفَان

الَوِ مَاع لُكِ هَي لَع
الَوِ هَمْرَه ل ا ي طع ي
الَوِ ه ن ر د ل ا
الَوِ ه ض ي ر م ل ا
ه م ي ي ل ل ا ط ر ش ل ا
ط س و ن م ن ك ل و
ه ل ل ا ن ا ف م ك ل ا و م ا
ه ر ي ا ح م ك ل ا س ي م ل
م ك ر م ا ي م ل و
و ب ا ه ا و ر . ه ر ش ب
ي ن ا ر ب ط ل ا و د و ا د

Абдуллоҳ ибн Муовия Ғозирӣ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Уч нарса борки, ким уларни қилса, иймоннинг таъмини тотган бўлади: ким Аллоҳнинг ёлғиз Ўзига ибодат қилса ва албатта, «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ», деса, молининг закотини ихлос ила ва чин қалбдан ҳар йили ёрдам ўлароқ берса, қарисини, ифлосини, касалини ва сутсизини бермаса, лекин молингизнинг ўртачасидан бўлса. Албатта, Аллоҳ сиздан яхшисини сўрагани йўқ, ёмонига амр қилгани ҳам йўқ», дедилар».

Абу Довуд ва Табароний ривоят қилишган.

لَبَّجْ نُبِ ذَاعُمْ نَع
هَنْع هَلْ لَ اِي ضَر
سَعْمُ تَنْكُ : لَاق
هَلْ لَ اِي لَ صِي بِن لَ ا
يْفَم لَسَوِ هِي لَع
تَحْبُ صَأْفِ رَفَس
هَنْم أَبِ يَرْقِ أَمْ وِي
رِي سَن نَحَن وِ

لُؤْسَرِ أَيُّ تُتْلُقَف
يَنْرَبِحْ أَيْ هَلْ لَأ
يَنْلِحْ دِي لَمَعَب
يَنْدِعْ أَبُي وَهَنْجَلَأ
بَلَأَقْ رَأْنَلَأ نَع
نَع يَنْتَلَأْس دَقَل «
هَنْأَوِ مِي ظَع
نَم يَلَع رِي سَيَل
هَيْلَع هَلْ لَأ هَرْسَي
أَلَو هَلْ لَأ دُبَعَت
أَيْ شِي شِهْ بَلْ رَشْت
هَالْ صَلَأ مِي قُتَو

رَاةَ الْكُزْلِ أَي تَوْتَو
رَأَضَ مَرُّ مَوْصَاتٍ وَ
رَأَيْتَ بِلَا جُحَاتٍ وَ
رَأَى دَا أَلَا «رَأَى مَث
رَأَى خُلَا بِأَوْبَا يَلَع
رَأَى جُ مَوْصَلَا
رَأَى فُطَّتْ رَأَى دُصَلَا وَ
رَأَى كَرَأَى طُخَلَا
رَأَى أَمَلَا رَأَى فُطَى
رَأَى أَلَصَو رَأَى نَلَا
رَأَى وَجَن مَلُجَرَلَا
رَأَى شَلَى لَلَا

بَلْ أَقِ ، «نَيِّحُ لِّأَصْلِهَا
تَبَّكَ بِدَ كَثْرَةِ مُمْتِ
مُمْتِ ، زَهْرَةَ عِلَابِ يَتَح
لِكَ رَبِّحِ الْآءِ» بَلْ أَقِ
هَلْ كَرَمُ الْإِسْرَابِ
هُوَ وَرَدُّهُ دَوْمَعُو
بَلْ تَلْفُ «؟ هِمَّ أَنْ س
لِوَيْسَرَ أَيَّ يَلَبِ
سُأْرُ» بَلْ أَقِ ، هَلْ لَهَا
مُأَلِّسُ الْإِسْرَابِ
هُوَ الْإِسْرَابُ دَوْمَعُو
هِمَّ أَنْ سُهُ وَرَدُّهُ

بَلْ أَقْبَعُ مُمْثًا ، «دَاهِجًا
كَلَامًا مَبْكُورًا بِحَالًا»
بُتْلُوقٍ «؟ هَلْ كَلِمًا
يَبْنِي أَيَّ يَلْبِ
دَخِافٍ ، هَلْ
بَلْ أَقْبَعُ مُمْثًا
«أَذْهَكُ يَلْعَفُكَ»
يَبْنِي أَيَّ بُتْلُوقٍ
أَنْ أَوْ ، هَلْ
أَمْ بِنِ وَدَخِافٍ
؟ هَلْ مَلِكًا
كَلِمًا كَلِمًا «بَلْ أَقْبَعُ

لَهَوُ ذَاعُ مَ أَيَّ كُمْ أ
ي فِ سَ أَن لَ ا بُّ كَي
مِهِ هُ وُ جُ وِ يَلَعِ رَ ا نَ لَ ا
أَلِ ا مِهِ رِ خَ ا نَ مَ يَلَعِ وَا
رِيَّ أَ صَ ح
هَ ا وِر . «مِهِ تَ نَ سَ لَ ا
ي فِ ي ذِمَّ رَ تَ لَ ا
هَ حَ حَ صَ وِ نَ ا مَ يَ ا لَ ا

Муъоз ибн Жабал розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Сафарлардан бирида Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга эдим. Бир куни юриб бораётганимизда у зотнинг яқинларида бўлиб қолдим:

«Эй Аллоҳнинг Расули, менга мени жаннатга киритадиган ва дўзахдан узоқлаштирадиган амалнинг хабарини беринг», дедим.

«Батаҳқиқ, буюк нарсани сўрадинг. Зотан, у Аллоҳ муяссар қилган кимса учун жуда ҳам осондир: Аллоҳга ибодат қиласан, Унга ҳеч нарсани ширк келтирмайсан ҳамда намозни қоим қиласан, закотни

адо этасан,

Рамазон(рўзаси)ни тутасан. Байтни ҳаж қиласан», дедилар. Сўнгра:

«Сени яхшилик эшикларига далолат қилиб қўяйми? Рўза сақловчидир. Садақа худди сув оловни ўчиргандек, хатоларни ўчиради. Кишининг тун ичида ўқиган намози солиҳларнинг шиоридир, - дедилар ва «Ёнбошлари ётар жойдан йироқ бўлур» оятини тиловат қилдилар. Сўнгра эса: - Сенга ишнинг боши, умуртқа поғонаси ва ўрқачининг чўққиси ҳақида хабар берайми?» дедилар.

«Ҳа, албатта, эй Аллоҳнинг Расули», дедим.

«Ишнинг боши Исломдир. Унинг умуртқа поғонаси намоздир. Унинг ўрқачининг чўққиси эса жиҳоддир, - дедилар.

Сўнгра: - Сенга ўшаларнинг ҳаммасига молик бўлган нарсанинг хабарини берайми?» дедилар. Мен:

«Ҳа, албатта, эй Аллоҳнинг Набийси», дедим. Бас, у зот тилларини тутдилар ва:

«Мана буни тийгин!» дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Набийси, биз гапирган нарсамиз учун албатта (иқобга) олинамизми?» дедим.

«Онанг азангни тутсин, эй Муъоз. Одамларни тилларининг маҳсули дўзахга юзтубан (ёки тумшуқлари ила) туширмаса, нима туширар эди!?» дедилар».

Имом Термизий «Иймон боби»да ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди